

læget af et Løb fra Langebro til Gasværket, efterføm Communen herved vil bespare den betydelige Udgift, som den nu aarliggen maa anvende paa at lade Kul fra Skibene, som ikke kunne komme længere end til Knippelsbro, føre i Pramme til Gasværket, deels at aflaae den Communen tilkommende halve Deel af Accisen af Varer, omtrent 18,000 Rd., til Havneafsenet, under Betingelse af, at det Land, som ved Opfyldning erhverves ved den gamle Havn og i Kallebodstrand, bliver Communens Eiendom, med Undtagelse af Boldværker og Kraner, som forblive Havnens. Da den Indtægtsforhøielse, som Havnen erholder ved Erhvervelsen af Communens Andeel af Accisen, imidlertid langtfra vil være tilstrækkelig, og Acciseafgiften desuden maa puffes ophævet saasnart som muligt, vil det være nødvendigt at forstaafe Havnen de Midler, som yderligere villes behøves til Bestribelse af Udgifterne til dens Forbedring, ved en ny Afgift paa Skibsfarten. Dette har viist sig muligt uden yderligere at behyrde Skibsfarten, derved at der ifølge Loven om Told- og Skibsafgifterne af Ake Juli 1863 vil stee en betydelig Nedsættelse af de hidtil paabudne Kastpenge.

Naar Kjøbenhavns Skibsfart i Aaret 1862 lægges til Grund, vil efter Opgivende af Grosserer-Societetets Comitee Beløbet af de Skibsafgifter, der svares efter den hidtil gjældende Toldtarif, udgjøre 175,800 Rd., hvorimod den Skibsafgift, som paabydes ved den nye Toldtarif, vil, beregnet efter samme Skibsfart, kun udgjøre 83,500 Rd., saa at der er en Forskjel af omtrent 90,000 Rd., til hvilket Beløb Skibsfarten bliver lettet. Bemeldte Comitee har nu foreslaaet, at der bestemmes en Havneafgift for Skibe, som omtrent svarer til forestaaende Forskjel, og at ved Fordelingen af denne Afgift følgende Principer lægges til Grund: at intet Skib, som benytter Havnen, bør være aldeles afgiftsfrit, at i Indenrigsfarten Afgiften bør være ringe og saagodtsom nominel, at i Udenrigsfarten de Skibe, som indkomme med Ladning, bør betale en klækelig Afgift, beregnet efter Bestuvning, hvortil den Fragt, Ladningen bærer, sætter den istand, men, at ved Udgaende Afgiften erlægges efter Drægtighed. Comiteens

i Genhold til Foranstaaende fremsatte Forslag, der er tiltraadt baade af Communalbestyrelsen og af Havneraadet, gaaer ud paa, at Afgiften fastsættes saaledes, eens for Seilskibe og Dampskibe:

Indenrigsfart

Indgaende . . . . . fri
Udgaende, pr. Læst Drægtighed . . . 4 f.

Udenrigsfart

Indgaende: pr. udloset Læst . . . . 40 f.
Udgaende: pr. Læst Drægtighed . . . 16 -

Communalbestyrelsen har dog puffed tilføiet, at Skibe i Udenrigsfart, naar de ikke løse og lade tilfammen over $\frac{1}{3}$ af deres Drægtighed, for Udgaende bør kun svare en Afgift af 6 f. pr. Commercelæst Drægtighed.

Denne Afgift er, beregnet efter Skibsfarten i 1862, anslaaet at ville indbringe omtrent 80,000 Rd., hvorefter der allsaa endnu vil indtræde en Rettelse i Afgiftsbyrden for Skibene.

Uagtet det fra alle Sider er erkjendt, at Acciseafgiften bør ophæves, kunde dette dog ikke stee strax uden samtidig at fastsætte Havneafgiften saa høit, at den kom til at overstige det Beløb, hvormed Kastpengene nedsættes. Accisen maa derfor endnu bibeholdes nogle Aar, nemlig indtil det viser sig, at Udgifterne til Havnen beqvemt kunne bæres af den nye Havneafgift alene. Ved Accisens Opkrævning for Fremtiden møder imidlertid den Vanskelighed, at den nugældende Tarif ikke stemmer med Positionerne i den nye Toldanordning, saa at en dobbelt Afgiftsberegning vilde blive nødvendig til stor Uleilighed saavel for de Klarerende som Opbeholdsvæsenet. Man har derfor ladet udarbejde den herved heftede Tarif for Accisen, hvorefter det Beløb, som den hidtil har udgjort, vil udkomme ved en saavidt muligt ligelig Fordeling paa de afgiftspligtige Varesorter.

Imod foranstaaende Forslag veed Indenrigsministeriet for sit Vedkommende intet Væsentligt at erindre. Beskatningsprincippet er hensigtsmæssigt, og det følges ogsaa i de kongelige og øvrige communale Havne, sjsjndt i en langt